

[Oluf Pedersen.]

det, vi trænger til, er langt snarere at faa lovfaste Bestemmelser om, hvordan det hele skal ligge med Hensyn til Priserne. Tal, der viser, at en Prisstigning er berettiget, skal man ikke altid bøje sig for. Vi har set saadanne Tal anført som Forsvar for Prisstigningen for Mælk, Brød og Margarine, og det forekommer mig, at Sporene fra den tidligere Administration paa dette Omraade skræmmer.

Aksel Larsen: Det foreliggende Lovforslag maa forekomme en almindelig Iagttagelse fuldkommen overflødig. Det er Spild af Papir og Penge at trykke Lovforslaget, det er Spild af Rigsdagens Tid at behandle det. Vi har jo nemlig i Forvejen, hvis jeg maa udtrykke mig i ministerielle Vendinger, al ønskelig Lovgivning paa dette Felt. Jeg har ved adskillige Lejligheder med den højtærede Handelsminister diskuteret Spørgsmaalet, om der skulde indføres i forskellige Love, bl. a. Valutaloven, Paragraffer, der gav ham Myndighed til at udøve Priskontrol, og hver Gang faaet det Svar fra ham, at noget saadant var unødvendigt, da han bl. a. i Prisaftaleloven havde al den Myndighed, han overhovedet kunde ønske sig og nogen Sinde kunde faa Brug for. Senere har vi faaet Priskontrolraadet, som vel ogsaa skulde virke i Retning af at forhindre uberettigede Prisstigninger, og sidst, men ikke mindst, har vi faaet Bemyndigelsesloven af 2. September. Denne Bemyndigelseslov af 2. September giver vel nok en Minister og en Regering den mest uindskrænkede Fuldmagt, der overhovedet kan gives paa det erhvervsøkonomiske Omraade. Den giver Regeringen i Almindelighed og Handelsministeren i Særdeleshed fuldkommen uindskrænket, absolut diktatorisk Beføjelse til at foretage alle de Indgreb paa Erhvervsomraadet, man overhovedet skønner nødvendige til at forhindre enhver Prisstigning, man ikke ønsker at tillade, til at gennemføre Maksimalpriser, Rationering, kort sagt til at foretage alt, hvad der skulde og burde foretages for at sikre Befolkningens Forsyning med Produkter til rimelige Priser. Vi har disse Lovbestemmelser og Fuldmagter til Regeringen i Forvejen, og derfor er det, jeg siger, at det skulde forekomme en almindelig Iagttagelse, at det var Spild af Papir, Penge og Tid for Regering og Rigsdag at beskæftige sig med et Lovforslag som det foreliggende. Der er ganske vist det ved det, at ingen af de Love og ingen af de Fuldmagter, Regeringen allerede har faaet, er blevet brugt efter deres Hensigt.

Jeg kan i den Henseende fuldt ud tilslutte mig, hvad det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) saa udmærket gav Udtryk for, at det jo egentlig ikke er Loven og dens Formulering, der er det afgørende, det er den Maade, Loven bliver administreret paa. Jeg tilslutter mig fuldt ud den Formulering af det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling), jeg tilslutter mig fuldt ud denne meget kraftige Kritik af den hidtidige Administration af Lovgivningen. Lovene er ikke blevet brugt, Bemyndigelserne er ikke blevet brugt, og man har tilladt en Bølge af Prisstigninger at skylle ind over Landet, saaledes at Befolkningens Levevilkkaar er blevet ganske betydeligt forringet, og Kapitalisterne har sikret sig fantastisk ublu Fortjenester, og saaledes at Landet allerede før den 9. April befandt sig paa Inflationens Rand. Selve den 9. April kom der jo en Bekendtgørelse i Henhold til Bemyndigelsesloven af 2. September. Det var Bekendtgørelsen om generelt Forbud mod Prisforhøjelser og Forbud mod Tilbageholdelse af Varer fra Omsætningen eller Indskrænkning i den normale Produktion med det Formaal at tiltvinge sig Prisforhøjelser i Strid med Bekendtgørelsen.

Det saa ud, som om nu vilde Regeringen endelig, efter i lang Tid absolut intet at have gjort, tage fat. Det saa saaledes ud, men det var ikke Tilfældet — ja, man fristes til at sige: det var naturligvis ikke Tilfældet! Regeringen skyndte sig at dokumentere, at denne Bekendtgørelse, som udstedtes den 9. April for at berolige Befolkningen, den skulde under ingen Omstændigheder overholdes, i hvert Fald ikke af Storfolk. Jeg vil ikke bestride den teoretiske Mulighed, at nogle Smaafolk ved Hjælp af denne Bekendtgørelse administrativt kan være blevet forhindret i at forhøje Prisen eller tvunget til at sætte Varer paa Markedet. Det er teoretisk muligt; det kan ogsaa være, at det praktisk er forekommet, men jeg ved i hvert Fald, at hvad Storfolk angaar, er det ikke forekommet. Slagteribestyrelserne herhjemme erklærede offentligt i hele Dagspressen, at som Svar paa Bekendtgørelsen agtede de at strejke, hvad angik Hovedstadens Forsyning med Flæsk og Kødvarer. De gjorde det. De erklærede, at denne Tilbageholdelse af Varer, som de havde nok af, og som var fremstillet bl. a. med Henblik paa Hovedstadens Forbrug, skete udelukkende for at tiltvinge sig en ulovlig Prisforhøjelse. De erklærede kategorisk aabent, at de herved paa to Felter gjorde sig skyldige i strafbare Handlinger, at de begik en Dobbeltovertrædelse af Mini-